

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 12Csp/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220200381
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Orlai
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2020:6220200381.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Zoltánom Orlaiom v spore žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, IČO: 379 27 795, so sídlom Mýtna č. 48, 811 07 Bratislava, proti žalovaným 1/ J. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom R.. K.. F. XXX/XX, XXX XX T. X., zastúpenému JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., IČO: 50 990 365, Zámocká 36, 811 01 Bratislava a 2/ K. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom R.. K.. F. XXX/XX, XXX XX T. X., zastúpenej Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou, so sídlom Komenského 3, 990 01 Veľký Krtíš,
o zaplatenie 8.032,70 Eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e** v časti pre zaplatenie sumy 90,- Eur istiny.

Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaným 1/ a 2/ sa proti žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. sa žalobou doručenu súdu dňa 20.03.2020 domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ zaplatenia istiny vo výške 8.032,70 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Uviedol, že Všeobecná úverová banka a.s., ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12,060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, z titulu zliúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s. so žalovanými uzatvoril dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovaným pôžičku vo výške 13.000,- Eur. Žalovaní mali pôžičku splácať žalobcovi v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 314,07 Eur a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 18.844,20 Eur. Žalovaní ku dňu podania žaloby uhradili sumu 9.736,17 Eur. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalobca úver dňa 19.07.2017 zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 20.07.2017. Pred zosplatnením úveru žalobca listom zo dňa 26.05.2017 - Predžalobnou upomienkou, vyzval žalovaných na zaplatenie dlžných splátok a žalovaných upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Celkový dlh žalovaných ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 8.032,70 Eur. Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení zosplatnenia dlhu (od podania oznámenia na poštovú prepravu). Zmluvnú pokutu si žalobca proti žalovaným neuplatňuje. Rovnako si žalobca neuplatňuje ani náklady spojené s vymáhaním pohľadávky.

2. K žalobe žalobca predložil notársku zápisnicu Q. XXXX/XXXX, Zmluvu o poskytnutí pôžičky zo dňa XX.XX.XXXX, predžalobnú upomienku zo dňa 26.05.2017 adresovanú žalovanému 1/ spolu s doručenkou, prehľad splátok a úhrad.

3. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 12Csp/22/2020-42 zo dňa 08.04.2020, ktorým uložil žalovaným 1/a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne dlžnú sumu v zmysle podanej žaloby a nahradiť trovy konania. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal v zákonnej lehote odpor žalovaný 1/, v ktorom uviedol, že žalobca presne nevyčíslil sumu, ktorú dlhuje. Žalovaná suma nie je sumou, ktorú reálne dlhuje. Žalovaný žiadal, aby súd vo veci nariadil pojednávanie, kde svoje tvrdenia podloží dôkazmi. Uznesením č. k. 12Csp/22/2020-54 zo dňa 14.05.2020 súd zrušil platobný rozkaz v celom rozsahu.

4. Právny zástupca žalobcu v podaní doručenom súdu dňa 18.06.2020 uviedol, že žalobca dostatočne vyčíslil sumu, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi. Zo strany žalovaného sa jedná len o obštrukciu v snahe vyhnúť s splácaniu dlhu. Žalovaný k odporu nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia.

5. Žalovaná 2/ sa k podanému odporu nevyjadřila.

6. V podaní doručenom súdu dňa 23.09.2020 právny zástupca žalobcu ďalej uviedol, že žalovaní zaplatili sumu 9.736,17 Eur, čo predstavuje úhradu 31 úverových splátok po 314,07 Eur počnúc splátkou splatnou dňa 20.6.2014 po v poradí 31. splátku splatnú dňa 20.12.2016. Uplatnená pohľadávka v sume 8.032,70 Eur s prísl. ku dňu začatia sporu pozostáva z dlžnej sumy 1.884,42 Eur, ktorá predstavuje nasledovné neuhradené úverové splátky: neuhradená úverová splátka č. 32 splatná dňa 20.1.2017 v sume 314,07 Eur, neuhradená úverová splátka č. 33 splatná dňa 20.2.2017 v sume 314,07 Eur, neuhradená úverová splátka č. 34 splatná dňa 20.3.2017 v sume 314,07 Eur, neuhradená úverová splátka č. 35 splatná dňa 20.4.2017 v sume 314,07 Eur, neuhradená úverová splátka č. 36 splatná dňa 20.5.2017 v sume 314,07 Eur, neuhradená úverová splátka č. 37 splatná dňa 20.6.2017 v sume 314,07 Eur, dlžnej sumy predčasne zosplatennej istiny zostatku úveru v sume 6.148,28 Eur, ktorá predstavuje zostatok len „čistej“ istiny úveru bez navýšenia o zmluvné úroky. Konkrétne sa jedná o úverovú istinu splátok od v poradí 38.splátky splatnej dňa 20.7.2017 do pôvodne dojednanej 60. úverovej splátky. Ďalej právny zástupca poukázal na to, že zmluva má všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Tiež poukázal právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané a tiež poukázal na závery aktuálneho Rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/2018. Právny zástupca súčasne predložil žalovaným podpísané Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a Informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov poskytnutého úveru, výpis z účtu žalovaného 1/ vedeného v SLSP 3/2014, potvrdenie zamestnávateľa o výške príjmu žalovanej 2/, potvrdenie o výške daňovej povinnosti žalovaného 1/ .

7. Uznesením č. k. 12Csp/22/2020-141 zo dňa 23.09.2020 súd pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a do konania na strane žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

8. Dňa 23.11.2020 právny zástupcu žalobcu predložil oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 20.07.2017, pričom uviedol, že toto bolo doručované formou obyčajnej zásielky, preto žalobca nedisponuje doručenkou. Doručenie tejto listiny sporové strany nerozporujú, preto sa považuje v zmysle § 151 ods. 1 CSP za nespornú.

9. V podaní doručenom súdu dňa 07.12.2020 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu zobral žalobu čiastočne späť v časti pre zaplatenie sumy 90,- Eur istiny, nakoľko po podaní žaloby žalovaní uhradili dňa 06.10.2020 sumu 30,- Eur, dňa 02.11.2020 sumu 30,- Eur, dňa 01.12.2020 sumu 30,- Eur. Súčasne žiadal, aby súd žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 7.942,70 Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.032,70 Eur od 26.07.2017 do 06.10.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.002,70 Eur od 07.10.2020 do 02.11.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.972,70 Eur od 03.11.2020 do 01.12.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.942,70 Eur od 02.12.2020 do dňa zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

10. Žalovaný 1/ vo vyjadrení doručenom prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 09.12.2020 žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu, nakoľko nárok žalobcu je premlčaný s poukazom na § 103 OZ. Premlčacia doba zosplatneného dlhu začína plynúť skôr ako dôjde k zosplatneniu dlhu, začína plynúť už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. Zároveň žalovaný vzniesol námietku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu z dôvodu nedodržania postupu podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

11. Súd v súlade s ustanovením 180 CSP vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 15.12.2020 v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu žalovaného 1/. Právny zástupca žalobcu v podaní doručenom súdu dňa 07.12.2020 požiadal, aby súd z dôvodu hospodárnosti konania vec rozhodol v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalovaného 1/ v podaní doručenom súdu dňa 15.12.2020 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a z dôvodu hospodárnosti konania požiadal, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalovanej 2/ na pojednávaní žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Ďalej uviedol, že z priloženého prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že splátka, v ktorej bola splnená podmienka podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, bola splátka za mesiac január 2017 a teda premlčacia lehota začala plynúť od 21. 01. 2017. Žaloba bola na súd žalobcom doručená až 02. 03. 2020, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Nárok žalobcu je teda premlčaný. Ďalej poukázal na to, že zmluva o pôžičke neobsahuje správny údaj RPPN, nakoľko do neho nebola zarátaná výška poistného, pričom po zarátaní poistného táto výška RPPN predstavuje reálne 16,88 %. V zmluve nie sú uvedené správne celkové náklady spotrebiteľa, nakoľko pri počte splátok 60 a výške splátky 314,07 Eur, celkové náklady spotrebiteľa predstavujú sumu 5.844,20 Eur, a preto by mal byť tento úver bezúročný a bez poplatkov.

12. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré ku žalobe a k vyjadreniam predložil žalobca, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 20.07.2017.

13. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

14. Žalobu o zaplatenie 8.032,70 Eur s prísl. podala dňa 20.03.2020 Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155 ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, ktorá spoločnosť sa zlúčila s VÚB, a.s.. Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie Kežmarok uzatvorila dňa XX.XX.XXXX so žalovanými 1/ a 2/ Zmluvu o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej poskytla žalovaným 1/ a 2/ účelovú pôžičku na bývanie (spotrebiteľský úver) vo výške 13.000,- Eur. Zmluvné strany sa dohodli, že žalovaní budú splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 314,07 Eur vždy do 20. dňa v mesiaci. Poslednú splátku mali zaplatiť dňa 20.04.2019. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 14,90 %, RPMN 14,91 % a priemerná RPMN 12,21 %. Celkovo sa žalovaní zaviazali zaplatiť titulom poskytnutej pôžičky sumu 18.136,80 Eur. Žalovaní úver nesplácali v dohodnutých lehotách, preto bol žalovaný 1/ listom zo dňa 26.05.2017 upozornený, že doterajší dlh na splátkach bol vyčíslený veriteľom na sumu 1.570,35 Eur. Pokiaľ dlh nezaplatí, veriteľ je oprávnený úver zosplatiť. Predžalobná upomienka bola žalovanému 1/ doručovaná na adresu P. O. Hviezdoslava 825/14, Veľký Krtíš, pričom sa právne predchodcovi žalobcu vrátila neprevzatá v odbernej lehote dňa 13.06.2017. Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok úver zosplatiť písomným podaním zo dňa 20.07.2017 a to ku dňu 19.07.2017. Oznámenie o zosplatnení bolo žalovanému 1/ doručované obyčajnou poštovou zásielkou. Žalovaní 1/ a 2/ do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru zaplatili sumu 9.736,17 Eur (31 x 314,07 Eur). Po podaní žaloby žalovaní uhradili sumu 90,- Eur (dňa 06.10.2020 sumu 30,- Eur, dňa 02.11.2020 sumu 30,- Eur, dňa 01.12.2020 sumu 30,- Eur). Pohľadávka, ktorá je predmetom súdneho konania bola postúpená na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi VÚB, a.s., ako postupcom a Intrum Slovakia, s.r.o. ako postupníkom.

15. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“); ak je žaloba vzatá späť šťastí, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka; zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014 (ďalej len ZoSÚ); spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 z. z. o bankách; ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ; práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>>, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „OZ.“) v znení účinnom do 31.05.2014; spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 9 OZ; ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 565 OZ; ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 100 ods. 1 prvá veta OZ; právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

24. Podľa § 101 OZ; pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Podľa § 103 OZ; ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

26. Súd pri svojom rozhodovaní vyhádza z vyššie citovaných ustanovení zákona. V časti o zaplatenie sumy 90,- Eur istiny, súd konanie v zmysle § 145 ods. 2 CSP konanie zastavil, nakoľko žalobca zbral žalobu v tejto časti späť ešte pred prvým pojednávaním a preto súhlas žalovaných so späťvzatím žaloby nebol potrebný, nakoľko by ich prípadný nesúhlas s čiastočným späťvzatím bol neúčinný.

27. Súd mal preukázanú aktívnu legitimáciu žalobcu v spore. Dňa 30.11.2017 bola uzatvorená medzi postupcom 1/Consumer Finance Holding, a. s., postupcom 2/ Všeobecná úverová banka, a. s. a postupníkom Intrum Slovakia s.r.o. Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, ktorá je založená v registri súdu pod sp zn. 1OpP/3/2018. V uvedenej zmluve sa zmluvné strany dohodli, že jednotlivé pohľadávky sa budú postupovať s účinnosťou ku dňu doručenia žiadosti o postúpenie pohľadávok postupníkovi spolu s príslušnými dokladmi. Žiadosťou o postúpenie pohľadávky zo dňa 07.08.2020 došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu 2/ Všeobecnej úverovej banky, a. s. voči žalovaným 1/ a 2/, ktorá je predmetom tohto konania na postupníka Intrum Slovakia s.r.o. Uvedenú skutočnosť preukazuje Príloha č. 3 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok. Konanie vo veci sa začalo dňa 02.03.2020, preto z uvedeného vyplýva, že pohľadávka voči žalovaným bola s plnými účinkami postúpená na žalobcu až po začatí konania. Postúpenie pohľadávky postupca Všeobecná úverová banka, a. s. oznámil žalovaným listom zo dňa 26.08.2020, ktorý bol odoslaný na adresu ich trvalého pobytu R.. K.. F. XXX/XX, T. X., pričom doručenie tohto listu žalovaným nebolo medzi stranami sporu sporné. Týmto mal súd preukázané splnenie podmienky podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd ďalej poukazuje na to, že pôvodne pohľadávka voči žalovaným uplatnená v tomto konaní patrila spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. (Zmluva o poskytnutí pôžičky zo dňa 07.05.2014), ktorej právnym nástupcom sa stala Všeobecná úverová banka, a. s. (skrátene názov VÚB, a. s.) z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a. s. - uvedené vo výpise z OR OS Bratislava I, Oddiel: Sa, Vložka číslo 341/B, a to s účinnosťou od 01.01.2018. VÚB, a. s. postupovala spoločnosti Intrum Slovakia, a. s. pohľadávku voči žalovaným, ktorú nadobudla titulom vyššie uvedeného zlúčenia. Keďže sa jednalo o pohľadávku pôvodne nebankového subjektu (Consumer Finance Holding, a. s.) súd je toho názoru, že v danom prípade banka nemohla postupovať podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 z. z. o bankách, pretože nepostupovala pohľadávku, ktorá vznikla priamo medzi ňou a žalovanými. Okrem toho v čase postúpenia pohľadávky už bola pohľadávka splatná v celom rozsahu, keďže dňa 19.07.2017 došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čo medzi stranami sporu nebolo sporné. Keďže sa postúpila splatná pohľadávka na spoločnosť Intrum Slovakia, a. s., ktorá je subjektom oprávneným na poskytovanie spotrebiteľských úverov, súd tak ma preukázané aj splnenie podmienky v zmysle § 17 ods. 1 písm. a), b) ZoSÚ.

28. Medzi stranami je nesporné, že Zmluva o poskytnutí pôžičky zo dňa XX.XX.XXXX je zmluvou spotrebiteľskou. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti. Žalovaní 1/ a 2/ sú spotrebiteľmi - fyzickými osobami, ktoré pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52a nasl. Občianskeho zákonníka). Právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným 1/ a 2/ účelový spotrebiteľský úver vo výške 13.000 Eur. Medzi stranami sporu bolo tiež nesporné, že žalovaní 1/ a 2/ poskytnutý úver nesplácali riadne a včas a preto právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru dňa 19.07.2017. Z prehľadu úhrad a splátok vyplýva, že žalovaní sa dostali do omeškania so zaplatením splátky za mesiac január 2017, kedy splátka vo výške 314,07 Eur mala byť zaplatená dňa 20.01.2017. V zmysle § 103 OZ tak odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky 01/2017, t. j. dňa 21.01.2017, začala plynúť trojročná premlčacia doba (§ 101 OZ), ktorej koniec pripadol na deň 20.01.2020. Nakoľko bola žaloba podaná na súd až dňa 02.03.2020, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, je nárok žalobcu v celom rozsahu premlčaný a preto potom súd musel žalobu v zostávajúcej časti zamietnuť.

29. Na podporu správnosti svojho záveru o premlčaní nároku (§ 103 OZ) súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Co/42/2019-176 zo dňa 26.06.2019, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15CoCsp/35/2020-132 zo dňa 07.10.2020, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoCsp/35/2020 - 137 zo dňa 09.12.2020, v ktorých vyplýva, že „z ustanovenia § 103 druhá veta OZ je zrejmé, že zákon viaže začiatok premlčania na dátum zročnosti tej nesplatennej splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh. V prípade, že sa jedná

o spotrebiteľskú zmluvu má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatnenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, čo však nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o 3 mesiace, keďže prvé 3 mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou dodávateľ nemôže zosplatniť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu ustanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, respektíve k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva. Veriteľ mal dostatok času uplatniť svoj nárok na plnenie celého predčasne splateného dlhu na súde.

30. Na podporu svojich záverov súd ďalej poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, v ktorom odvolací súd skonštatoval, že „V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pri využití práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka už splatnosťou nezaplatennej splátky a nie samotným vyhlásením mimoriadnej splatnosti, resp. doručením žalovanému (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Trojročná premlčacia doba v dôsledku zosplatnenia preto neuplynula splatnosťou poslednej splátky, pre ktorú žalobca vyhlasoval mimoriadnu splatnosť, ale splatnosťou najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú využíva veriteľ právo na zosplatnenie. Pri využití práva na zosplatnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka nemôže veriteľ ihneď pristúpiť po omeškaní splátky k zosplatneniu, ale toto právo mu patrí až po tom, čo uplynie lehota troch mesiacov od nezaplatenia splátky. Túto lehotu poskytuje zákon spotrebiteľovi, aby si zaobstaral peňažné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy a až po jej uplynutí nastáva strata výhody splátok. To však nemá vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá začína plynúť zročnosťou nesplnenej splátky.

31. Súd zároveň konštatuje, že nebolo možné žalobcovi priznať ani nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré v dôsledku nesplatenia istiny dlhu narastali a plynuli v čase, nakoľko počiatok plynutia premlčacej doby úrokov z omeškania je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby samotného peňažného dlhu, teda úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky zdieľajú právny osud samotnej (premlčanej) pohľadávky. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi záväzkovo-právneho vzťahu nový vzťah (nové právo), ale dochádza len k zmene pôvodného vzťahu a to tak, že popri hlavnom záväzku (na zaplatenie istiny) je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi aj vedľajší záväzok (úroky z omeškania). Nie je preto možné prijať záver, že za každý deň omeškania vzniká veriteľovi nové a nové právo na zaplatenie úrokov z omeškania a to až do splatenia istiny, pričom každé jednotlivé právo na úroky z omeškania by sa malo premlčovať osobitne v samostatnej 3-ročnej premlčacej dobe, nakoľko by sa tým poprela samotná podstata úrokov z omeškania ako príslušenstva hlavnej pohľadávky a tiež by sa tým popieral inštitút premlčania ako taký. Pre vznik povinnosti dlžníka platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali v dobe, keď došlo k omeškaniu so splnením dlhu. Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 1Cdo/157/2009 z 29.06.2010 dospel k rovnakému záveru, keď uviedol, že povinnosť platiť úroky z omeškania nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorázovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením záväzku a týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. K rovnakým záverom dospel Najvyšší súd SR aj v rozsudkoch sp. zn. 5Sžf/40/2015, 5Sžf/52/2014 a 5Sžf/66/2014 a 4Co/222/2005 (z 27.03.2008). Taktiež k rovnakým záverom dospel napr. aj Krajský súd v Košiciach v uznesení sp. zn. 17CoE/1/2017 z 07.06.2017, keď uviedol, že najneskôr sa všetky úroky z omeškania premlčia spolu s pohľadávkou a iný výklad by mal za následok, že napriek premlčaniu práva na splnenie hlavného záväzku by bol dlžník prostredníctvom vedľajšieho záväzku na zaplatenie úrokov z omeškania po dobu časovo neobmedzenú donucovaný na plnenie hlavného záväzku, čím by sa negovali právne dôsledky vyplývajúce z inštitútu premlčania a súčasne by sa nerešpektoval jeden zo základných princípov súkromného práva „bdelým patrí právo“. K podobným záverom dospel aj Krajský súd v Prešove v uznesení 23CoE/72/2012 z 21.03.2014, keď uviedol, že prijatie argumentácie, že nárok na úroky z omeškania prináleží veriteľovi 3 roky spätne pred podaním žaloby a to napriek premlčaniu istiny pohľadávky, by znamenalo, že vždy bude existovať „trojročný blok úrokov z omeškania“, ktorý by existoval izolovane a v podstate by bolo na vôli oprávneného, kedy by sa domáhal ich zaplatenia, pričom takáto „nadčasová“ povaha nie je právne udržateľná, nakoľko by znamenala nepostihnuteľnosť istej časti úrokov z omeškania inštitútom premlčania.

32. Pre premlčanie nároku nebolo potrebné a ani hospodárne vykonávať súdnu kontrolu ohľadom dodržania zákonných náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy.

33. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z plného úspechu žalovaných 1/ a 2/ v spore. Súd konanie čiastočne zastavil v časti o zaplatenie istiny vo výške 90,- Eur v dôsledku procesného zavinenia žalovaných, keďže títo po začatí konania uhradili uvedenú sumu, avšak nárok žalobcu bol aj v tejto časti premlčaný, preto bol súd toho názoru, že žalovaní boli v konaní úspešní v celom rozsahu a priznal žalovaným 1/ a 2/ proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica a to písomne dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), (363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSp).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.